

TẠI SAO THẬT KHÓ ĐỂ CHIA SẺ VỀ CHÚA CHO NGƯỜI KHÁC?

Giới Thiệu

Tại Sao Thật Khó Để Chia Sẻ Về Chúa Cho Người Khác?

Đa số nhà thờ của chúng ta thường là nơi ồn ào, đông đúc và nhiều hoạt động. Những giờ nhóm sáng Chúa Nhật luôn có nhiều tiết mục như hát, nghe giảng và thăm hỏi nhau. Trong tuần, chúng ta còn gặp nhau trong các buổi học Kinh Thánh và cầu nguyện. Tuy vậy, các tín hữu trong hội thánh thường có rất nhiều điều để trao đổi với nhau, nhưng lại không biết nói gì với những người đang rất cần nghe về niềm hy vọng của chúng ta.

Tại sao chúng ta lại thấy khó để phá tan sự im lặng trước tin tức tốt lành nhất và Đáng quan trọng nhất mà thế giới từng biết đến? Và làm cách nào để trở nên những người tích cực mời gọi và bày tỏ cho người khác thấy Đức Chúa Trời, là Đáng đang hành động trong đời sống chúng ta?

Ban Biên Soạn Lời Sống Hằng Ngày

nội dung

một

Tại Sao Điều Này Lại Khó? 4

hai

**Hội Thánh Đầu Tiên Đã
Phát Triển Thế Nào? 8**

ba

**Ngày Nay, Làm Cách Nào Để Rao
Truyền Phúc Âm Hiệu Quả? 12**

bốn

Dàn Bài Phúc Âm 16

Biên tập: Chris Wale
Thiết kế bìa: Mary Tham
Hình ảnh bìa: www.pexels.com
Thiết kế sách: Mary Tham, Mary Chang

Kinh Thánh được trích từ Bản dịch Truyền Thống Hiệu Đỉnh

Bản quyền được bảo lưu.
© 2017 Our Daily Bread Ministries

một

Tại Sao Điều Này Lại Khó?

Dù cảm thấy ngại ngùng, thiếu tự tin hay hàng loạt những lý do bào chữa khác, thì sự thật là chúng ta luôn gặp nhiều khó khăn để nói về Chúa cho mọi người xung quanh và gia đình của mình, là những người vẫn chưa biết về Ngài.

Áp lực: Có những người dường như thấy việc chia sẻ Phúc Âm rất dễ dàng. Họ không ngừng nói cho người khác biết về đức tin của mình nơi Chúa. Nhưng đa phần chúng ta dễ cảm thấy áp lực khi phải giải thích toàn bộ Phúc Âm cho mọi người mình gặp rồi hướng dẫn họ tiếp nhận Chúa ngay sau đó! Có

lẽ hết thầy chúng ta đều từng trải qua những lúc “đổ mồ hôi tay” khi ngồi cạnh ai đó trên chuyến tàu đường dài và cảm nhận rằng mình cần phải nói cho họ biết về Chúa Jêsus, nhưng lại chẳng biết cách nào để bắt đầu hoặc thậm chí cũng chẳng muốn thử. Mỗi cơ hội qua đi, chúng ta lại càng cảm thấy căng thẳng hơn là sẵn sàng để chia sẻ đức tin của mình.

Mối liên hệ hơi hợt: Một lý do thường khiến chúng ta thấy khó nói về Chúa cho người khác là vì chúng ta không thực sự có mối liên hệ với họ. Nếu chúng ta chỉ có những cuộc trò chuyện ý nghĩa với người cùng niềm tin thì các mối liên hệ bên ngoài hội thánh sẽ trở nên nông cạn, họ không thực sự có cơ hội để biết chúng ta và niềm tin của chúng ta. Điều này cũng có thể dẫn đến việc người chưa tin sẽ cảm thấy họ chỉ là ‘những dự án cải đạo’ của chúng ta chứ không phải bạn hữu, vì chúng ta chỉ tìm cách nói với họ về Chúa mà không hề hiểu họ và thật sự có mối liên hệ với họ.

Cảm thấy thiếu khả năng: Một lý do khác nữa khiến chúng ta im lặng là vì sợ thất bại. Chúng ta sợ người chưa tin sẽ hỏi những điều mà mình không thể trả lời hoặc họ sẽ phản đối điều chúng ta chia sẻ. Nỗi sợ này là điều dễ hiểu. Không ai trong chúng ta hiểu tường tận về mọi điều trong Kinh Thánh, lịch sử hay khoa học để có thể trả lời thỏa đáng mọi thắc mắc hoặc phản đối của người chưa tin.

Bị xao lãng: Có lẽ thế giới xung quanh (những thú vui, cơ hội và những điều thường ngày) đã khiến chúng ta quên mất nhận thức thuộc linh khi mới trở thành Cơ Đốc nhân. Chúng ta không còn bị kết án để phải chịu sự phán xét kinh khiếp của Đức Chúa Trời nữa mà giờ đây chúng ta nếm biết niềm vui được làm con cái Ngài. Thế nhưng, nhận thức này đã hoàn

toàn bị lu mờ trong cuộc sống thường nhật. Khi Phúc Âm không còn ảnh hưởng trên đời sống chúng ta nữa thì chúng ta cũng không còn thấy cấp bách để chia sẻ với những người xung quanh.

Khi Phúc Âm không còn ảnh hưởng trên đời sống chúng ta nữa thì chúng ta cũng không còn thấy cấp bách để chia sẻ với những người xung quanh.

Đoán trước phản ứng: Chúng ta nhanh chóng đánh giá người khác qua cách chúng ta tưởng tượng họ sẽ phản ứng với niềm tin của mình. Chúng ta cho rằng họ sẽ từ chối, chế giễu, thậm chí là nhạo báng mình. Và không ai muốn gặp phải những điều tồi tệ đó. Khi nhìn những người xung quanh, chúng ta sẽ thấy rằng dường như chẳng ai nhận ra họ cần Chúa Jêsus. Thế giới mà chúng ta đang sống chỉ ra nhiều cách thức khác nhau để đạt được hạnh phúc và mãn nguyện, những điều đó đang lấn át tiếng nói của hội thánh. Sự khác biệt này đang ngày càng lớn.

Quan điểm của thế gian: Một điều khác liên quan đến phản ứng tiêu cực mà chúng ta hay nghĩ đến là thái độ thông thường của thế gian đối với hội thánh. Nói về Chúa cho người khác cũng giống như việc giới thiệu một loại thuốc cứu người mà các nhà cầm quyền trên thế giới lại cho là nguy hại và lừa dối. Nhiều người trong cộng đồng chúng ta đã từng nghe những tin đồn về Chúa Jêsus, thậm chí họ đã từng tranh luận và khước từ Ngài, họ nghĩ mình không cần Ngài. Chúng ta hiếm khi nói về Chúa cho một người 'trung lập'; nhiều người

đã có định kiến về Ngài (nhưng hiếm khi đúng với điều Kinh Thánh nói).

Dù cho có những rào cản lớn này thì mạng lệnh của Chúa Jêsus vẫn y nguyên: “Tất cả thẩm quyền trên trời dưới đất đã giao cho Ta. Vậy, hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta” (Ma-thi-ơ 28:18–19).

Chúng ta được đồng công với Đấng có “tất cả thẩm quyền”, là Đấng có thể thay đổi cuộc đời của những người xung quanh chúng ta. Và chúng ta có Đức Thánh Linh, là Đấng sẽ khiến mọi người chú ý đến lời nói và hành động của chúng ta, Ngài sẽ bày tỏ cho họ thấy chân lý của Phúc Âm (Giăng 16:8–11). Chúng ta không thể để cho hoàn cảnh, người khác hoặc bất cứ điều gì khác khiến chúng ta im lặng. Chúng ta được kêu gọi để cho thế giới thấy rằng họ cần đưa ra lựa chọn dứt khoát về Chúa Jêsus. Nhưng làm cách nào để thực hiện điều đó?

hai

Hội Thánh Đầu Tiên Đã Phát Triển Thế Nào?

Trong sách **Công vụ các sứ đồ**, chúng ta được biết về sự phát triển của Hội Thánh đầu tiên. Vậy thì, họ đã chia sẻ Phúc Âm như thế nào? Và chúng ta học được gì từ hội thánh trong giai đoạn lịch sử đó?

Tình yêu thương: Chúa Jêsus bảo các môn đồ rằng: “Nếu các con yêu thương nhau, thì bởi đó, mọi người sẽ nhận biết các con là môn đồ Ta” (Giăng 13:35). Không có chỗ nào trong sách Công Vụ nói rõ rằng rất nhiều người quay về với Đấng Christ vì kinh ngạc trước tình yêu thương của các Cơ Đốc nhân đối với nhau. Nhưng các tín hữu ở thế kỷ đầu tiên đã bày

tỏ tình yêu thương với nhau quá rõ ràng đến nỗi chúng ta chắc chắn rằng những người chưa tin đã thấy điều đó.

Họ không chỉ yêu thương những tín hữu cùng hội thánh mà còn bày tỏ lòng nhân từ với các nhóm tín hữu khác. Tấm lòng phục vụ lẫn nhau được thể hiện rõ trong toàn thể cộng đồng các tín hữu. Những con người khác nhau về tầng lớp xã hội, tuổi tác, sắc tộc, của cải đã chia sẻ tất cả những điều họ có với nhau (Công Vụ 4:32–37).

Cuộc đời của chúng ta sẽ khác biệt ra sao nếu chúng ta bày tỏ tình yêu thương như thế? Hàng xóm sẽ nghĩ gì nếu chúng ta không chỉ mời bạn bè thân thuộc đến ăn uống và thông công, nhưng cũng mời những người hoàn toàn khác biệt với mình? Đồng nghiệp sẽ nghĩ gì nếu họ biết rằng chúng ta thường dành cuối tuần để đến với những người cô đơn, tổn thương và bị khinh miệt? Chúng ta sẽ rất khác biệt và ít nhất, chúng ta sẽ khiến những người xung quanh phải suy nghĩ. Tình yêu thương quên mình này là điều mà thế giới ít biết đến.

Thái độ tập chú vào Chúa: Chúa luôn được tôn cao trong đời sống của các Cơ Đốc nhân đầu tiên. Và điều đó được thể hiện ra bên ngoài. Công Vụ 16:25–34 thuật lại ảnh hưởng của Phao-lô và Si-la trong tù. Hai ông có giảng đạo cho các tù nhân khác hoặc tranh luận và cầu xin cai ngục không? Không. Mặc dù lưng tan nát vì bị đánh đập và chân bị xích lại, hai ông vẫn cầu nguyện và hát ca ngợi Chúa (c. 25). Chẳng có gì ngạc nhiên khi các tù nhân vẫn cứ ở trong tù khi cửa ngục mở toang! Chẳng có gì lạ khi cai ngục và cả nhà ông đều được cứu trong đêm đó! Ất hẳn họ đã cảm nhận được rằng khi ở gần Phao-lô và Si-la, họ đang ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Chúng ta phản ứng ra sao trong những lúc khó khăn? Chúng ta có chán nản như người thế gian không? Hay chúng ta khác biệt với họ khi vẫn vui mừng và hy vọng? Nếu Chúa thực sự là trung tâm của cuộc đời chúng ta thì sự hiện diện và quyền năng của Ngài sẽ được thể hiện rõ ràng, đặc biệt khi chúng ta ngợi khen Ngài giữa lúc khó khăn.

Hướng đến thánh giá: Chỉ có một Phúc Âm. Nhưng chúng ta có thể thay đổi cách trình bày tùy theo nhu cầu và khả năng hiểu biết của những người mình gặp. Các tín hữu đầu tiên hiểu rõ điều này. Trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ, chúng ta thấy có những cách giải thích Phúc Âm rất khác nhau (như bài giảng đầu tiên của Phi-e-rơ cho dân ngoại trong chương 10:34–43, bài nói chuyện của Phaolô với dân thành A-thên trong chương 17:22–31 và sự giảng giải Kinh Thánh của Phi-líp cho một người Ê-thi-ô-pi trong chương 8:26–39).

Trong những năm gần đây, hội thánh đã tạo ra nhiều ‘công thức’ và những chỉ dẫn về cách trình bày Phúc Âm. Những phương cách đó rất tốt và hữu ích nhưng không thể thay thế việc xây dựng mối liên hệ với những người mà chúng ta chia sẻ. Khi hiểu hoàn cảnh, những tổn thương, thắc mắc và gánh nặng của họ, chúng ta sẽ trình bày Phúc Âm với sự cảm thông và giúp đỡ họ bằng những cách riêng biệt.

Chỉ có một Phúc Âm. Nhưng chúng ta có thể thay đổi cách trình bày tùy theo nhu cầu và khả năng hiểu biết của những người mình gặp.

Nương dựa Đức Thánh Linh: Sách Công Vụ nhiều lần đề cập đến việc các tín hữu “được đầy dẫy Đức Thánh Linh”. Chẳng hạn, trong chương 4, điều này được nhắc đến hai lần khi Phi-e-rơ nói với các lãnh đạo tôn giáo sau khi ông bị bắt giữ (c. 8) và về sau khi các tín hữu nhóm nhau lại để cầu nguyện xin Chúa ban cho họ sự dạn dĩ khi đối diện với sự bắt bớ (c. 31).

Được “đầy dẫy” Đức Thánh Linh không phải là “cạn kiệt” Đức Chúa Trời và cần phải đổ đầy trở lại giống như xe hơi cần nhiên liệu. Thánh Linh chính là Đức Chúa Trời ngự trong chúng ta. Nhưng chúng ta dành bao nhiêu thời gian để ở trong sự hiện diện của Ngài? Chúng ta có thường nhen lại lòng tin quyết và lẽ thật về Đức Chúa Trời không? Đó là một vài ý nghĩa của việc được Đức Chúa Trời “đầy dẫy” và thật sự tràn ngập sự hiện diện của Ngài. Phi-e-rơ biết mình phải nói gì với những kẻ vu cáo vì ông biết rõ Đức Chúa Trời của mình. Ông không tìm cách né tránh cuộc đối đầu căng thẳng mà chỉ nói ra chân lý mà ông biết tường tận: Thân Vị và công tác của Chúa Jêsus. Ông có thể nói cách dạn dĩ vì ông sống gần gũi với Chúa và Ngài “đầy dẫy” trong ông.

Giống như Hội Thánh đầu tiên, điều quan trọng nhất chúng ta có thể làm là nương dựa vào Đức Thánh Linh. Chỉ duy Ngài có quyền năng thay đổi tấm lòng và tâm trí của những người đang nghe chúng ta chia sẻ Phúc Âm. Chỉ duy Ngài có thể thuyết phục họ để nhận ra mình cần Chúa Jêsus và khiến họ ăn năn (Giăng 16:8–11).

ba

Ngày Nay, Làm Cách Nào Để Rao Truyền Phúc Âm Hiệu Quả?

Chúng ta học được gì ở Hội Thánh đầu tiên để áp dụng cho công tác truyền giảng của chính mình? Và làm cách nào để vượt qua được những trở ngại như đã thảo luận ở phần đầu?

Câu nguyện: Như Hội Thánh đầu tiên, điều quan trọng là chúng ta phải dành thời gian với Chúa, cầu nguyện xin Ngài ban cho sự dạn dĩ, đem đến những cơ hội và giúp chúng ta biết phải nói những gì, đồng thời xin Chúa thuyết phục người nghe để họ nhận ra mình cần Chúa Jêsus. Mọi nỗ lực của chúng ta đều sẽ vô ích nếu không bởi sức lực và quyền năng của Chúa.

Và vì lý do này, chúng ta không cần phải đặt áp lực lên chính mình hoặc đặt ra mục tiêu về số người chúng ta cần phải chia sẻ Phúc Âm trong một khoảng thời gian nào đó. Điều quan trọng nhất mà chúng ta có thể làm cho bạn bè và người thân chưa tin Chúa là cầu nguyện cho họ. Khi thường xuyên cầu nguyện cho họ và xin Chúa đem đến những cơ hội, chúng ta sẽ nhạy bén với những dịp tiện để chia sẻ đức tin và niềm hy vọng của mình nơi Chúa Jêsus.

Hãy thực tế: Nếu Chúa là trung tâm của cuộc đời thì chúng ta không thể nào chỉ nói về chính mình mà không đề cập gì đến Ngài. Điều này có nghĩa là, dù việc mời người chưa tin đến tham dự các chương trình của hội thánh, gửi bài giảng cho họ nghe hoặc tặng họ những cuốn truyền đạo đơn rất hữu ích, nhưng cách tốt nhất để chia sẻ đức tin với người khác là dành thời gian với họ.

Vấn đề không phải chúng ta là người hướng nội hay hướng ngoại, mà là chúng ta cần cởi mở chia sẻ cuộc đời mình với những người xung quanh. Chúng ta có sứ điệp hy vọng mà thế giới cần đến! Việc chia sẻ sứ điệp đó thường không bắt đầu bằng một bài giảng hoặc bài học Kinh Thánh mà người khác trình bày; nhưng bắt đầu từ việc xây dựng mối liên hệ với những người mà Chúa đặt để xung quanh. Chúng ta vừa cho họ biết về chính mình và cũng nỗ lực hết sức để hiểu họ hơn. Chúng ta không thể ép buộc ai trở thành bạn bè của mình, nhưng có thể chủ động làm bạn và luôn sẵn sàng kết bạn.

*Chúng ta có sứ điệp
hy vọng mà thế giới
cần đến!*

Hãy mong đợi: Vì biết thế gian nhạt bóng đức tin của mình nên chúng ta rất ít khi mong đợi mình sẽ có những cuộc trò chuyện ý nghĩa về Chúa Jêsus với ai đó bên ngoài phạm vi nhà thờ. Tuy nhiên, mọi người xung quanh đều có những gánh nặng, tổn thương, thắc mắc và những khao khát chưa được thoả đáp. Họ đang tìm kiếm điều gì đó và tìm sự thoả mãn tạm thời ở chỗ này, chỗ kia. Nhưng nếu họ không biết Chúa Jêsus, họ sẽ không bao giờ thực sự được mãn nguyện. Do đó, chúng ta luôn có những cơ hội để nói cho họ biết về Ngài, dù là sẵn sàng đưa ra lời khuyên tin kính cho một người đang muốn bạn đứng về phía họ, hỗ trợ một đồng nghiệp đang mất kiên nhẫn trong công việc hoặc dành thời gian đi thăm một người thân đang cay đắng và cô lập với mọi người.

Bất cứ lúc nào người khác cũng có thể thắc mắc lý do chúng ta làm một việc gì đó hay quan điểm của chúng ta về một vấn đề, hoặc họ sẽ rủ chúng ta tham dự một hoạt động không tin kính. Nếu luôn ở trong tinh thần sẵn sàng và lương trước những tình huống như vậy, chúng ta sẽ sẵn sàng để trả lời họ bằng niềm hy vọng nơi Chúa Jêsus, thay vì đứng đơ ra vì bất ngờ.

Biết Phúc Âm: Có lẽ điều đáng ngạc nhiên là Cơ Đốc nhân thường gặp khó khăn trong việc giải thích niềm tin của họ nơi Chúa Jêsus. Nếu bây giờ có một người gọi điện thoại cho bạn và hỏi: “Vì sao tôi cần tin Chúa Jêsus?” thì bạn có biết phải nói gì không? Không phải ai cũng là một diễn giả tài giỏi hoặc có khả năng ăn nói trôi chảy, nhưng mọi tín hữu đều được kêu gọi để làm chứng về Chúa Jêsus. Do đó, chúng ta cần biết và nắm chắc những việc Chúa Jêsus đã làm, Ngài đã cứu chúng ta khỏi điều gì và cứu chúng ta để làm gì. Nếu chúng

ta không biết lý do mình tin Chúa Jêsus thì làm sao mong đợi người khác tin Ngài được?

Nhưng đã đề cập trước đó, chúng ta không thể thành linh trở nên chuyên gia về thần học, khoa học và lịch sử Kinh Thánh. Sẽ luôn có những thắc mắc mà chúng ta không thể giải đáp. Chúng ta không nên lo sợ điều này, nhưng cũng không nên giả vờ mình biết hết mọi thứ. Khi chia sẻ niềm tin, chúng ta cần tập trung vào điều mình biết và đừng cố ba hoa về những gì mình không biết. Đức Thánh Linh có thể sử dụng lời chia sẻ của chúng ta để thuyết phục người khác, cho dù chúng ta có nói lắp thế nào đi nữa. Chúng ta chỉ cần chia sẻ điều mình biết về Đức Chúa Trời!

bốn

Dàn Bài Phúc Âm

Dàn bài Phúc Âm có thể giúp ích cho bạn, nhưng những dàn bài đó cũng chỉ trình bày niềm tin dưới dạng một công thức hay lý thuyết. Và người ta không thể được biến đổi nhờ các lý thuyết. Tuy nhiên, chúng tôi chia sẻ dàn bài phổ biến này như một công cụ để chúng ta suy nghĩ về những ý chính của sứ điệp Phúc Âm. Có lẽ sẽ hữu ích hơn nếu bạn dùng dàn bài này để nắm sứ điệp Phúc Âm, chứ không dùng để chia sẻ trực tiếp. Như đã trình bày trước đó, có thể bạn vẫn sẽ có những cơ hội để chia sẻ với người khác theo bài hướng dẫn như thế này.

Thông thường, lời chứng mạnh mẽ nhất đối với người chưa tin là lời tường thuật đơn sơ về cách Chúa Jêsus đã biến đổi bạn và ban cho bạn niềm hy vọng. Đây là điều hết sức cá nhân, thực tế và hoàn toàn không phải là lý thuyết. Hy vọng rằng dàn bài Phúc Âm này sẽ giúp ích cho bạn, nhưng điều tốt hơn là bạn cần quen thuộc và tự tin trong việc chia sẻ câu chuyện cá nhân của bạn với Chúa Jêsus.

Hai Cách Sống¹

Hết Thảy Chúng Ta Đều Đối Diện Với Chọn Lựa Ngày

1. Đức Chúa Trời, Đấng cai trị thế giới đầy yêu thương đã dựng nên chúng ta để làm người quản trị thế giới dưới quyền của Ngài (Khải. 4:11).
2. Hết thảy chúng ta đã chối bỏ quyền cai trị của Đức Chúa Trời khi tự lo liệu cuộc sống theo cách riêng của mình mà không cần đến Ngài. Nhưng chúng ta thất bại trong việc quản trị chính mình và xã hội theo cách làm vui lòng Ngài (Rô. 3:10-12).
3. Đức Chúa Trời sẽ không để chúng ta nổi loạn mãi. Hình phạt của Ngài dành cho tội nổi loạn là sự chết và sự đoán phạt (Hê. 9:27).

Lời chứng mạnh mẽ nhất đối với người chưa tin là lời tường thuật đơn sơ về cách Chúa Jêsus đã biến đổi bạn và ban cho bạn niềm hy vọng.

4. Vì tình yêu thương, Đức Chúa Trời đã sai Con toàn hảo của Ngài là Chúa Jêsus đến thế gian để chết thế cho chúng ta, chịu thay hình phạt của chúng ta và ban cho chúng ta sự tha thứ của Đức Chúa Trời (I Phi. 3:18).
5. Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Jêsus sống lại làm Đấng cai trị thế giới. Ngài đã chiến thắng sự chết và giờ đây Ngài ban sự sống mới cho những ai tin Ngài. Ngài sẽ trở lại để đoán xét thế gian (I Phi. 1:3).
6. Có hai cách sống (Giăng 3:36): cách của chúng ta (từ chối Đức Chúa Trời và đối diện với cơn giận và sự đoán phạt công chính của Ngài) hoặc cách của Đức Chúa Trời (đầu phục Chúa Jêsus, tin vào sự chết và sự sống lại của Ngài để nhận lấy sự tha thứ của Đức Chúa Trời và hướng đến sự sống đời đời với Ngài trên thiên đàng).

¹ Dàn bài Phúc Âm được biên soạn lại từ trang matthiasmedia.com.au/2wtl